

har gennemkrydset denne Sag fra alle de Synspunkter, som jeg tror kunne stilles op, og med stor Grundighed og stor Detaillindskab gennemgaaet alle disse Synspunkter, saa at jeg maa sige, at det er ikke fristende at skulle fortsætte, hvor han slap. Jeg vil ogsaa tilføje, at det er ikke overordentlig nødvendigt at gøre meget ud af det. Det ærede Medlem, der førte Ordet paa det ministerielle Flertals Begreb, nemlig det ærede Medlem fra Stege (Bojsen), erklærede, da han fik Ordet, at denne Sag i Virkeligheden er uddebatteret. Her i Tinget kan man ikke sige, at den er uddebatteret, men jeg tvivler ikke om, at den er det for det ærede Medlems Vedkommende og for andre Medlemmer, der have debatteret denne Sag, medens vi andre have staaet udenfor og spejdet og lyttet efter, hvad der skulde komme ud af disse hemmelige Raadsforhandlinger. Men selv om Sagen ikke virkelig var gennemdebatteret for det ærede Medlems Vedkommende, er han jo nødt til at sige, at den er det. Naar man kommer med en Sag af denne Bestafsenhed, en Sag, som for dette Ting er ganske ny, i den Form, som den først har faaet i de allerførste Dage, og forlanger, at dette Ting med ganske faa Dages Varsel skal indlade sig derpaa, er han for Stams Skyld nødt til at sige, at den er uddebatteret. Ellers vilde det være ganske urimeligt at hyde dette Ting saadanne Billaar. Naar man kommer med en Sag, der er ganske ny og uprøvet i alle Henseender, og forlanger, at vi skulle tage den uprøvet, er man nødt til at sige, at den er tilsværfelig debatteret, at den er uddebatteret, om ikke her saa andre Steder. Det ærede Medlem, der førte Ordet for Regeringsflertallet, vilde derfor heller ikke indpaa denne Sag i dens Almindelighed, og det forstaaer jeg særdeles godt, thi det, som det ærede Medlem og hans Venner kunne faa ud af en almindelig Diskussion om denne Sag, tror jeg ikke vilde geraade dem til det bedste. Jeg forstaaer, at de holde sig ved Jordan, holde sig paa det jævne, at de nøjes med at ville ved de tekniske Fuldkommenheder, som det er lykkedes den ærede Finansminister efter stor Møjsommelighed, som det synes, at saa indført i Lovforslaget. Det ærede Medlem var overfor alle disse Smaapillerier og overfor de Forbedringer, som Finansministeren har faaet gennemført, gennemgaaende fornøjet; det var i Virkeligheden saa godt altammen. Jeg behøver ikke nu at komme nærmere ind paa disse Detailler, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Zauber) har gennemgaaet. Nu det skal jeg fremhæve, at det undrer mig ikke, at det ærede Medlem er velfor-

nøjet, thi naar man ikke skulde være fornøjet med det M. man selv brygger, saa veed jeg ikke, naar man skulde blive fornøjet med M. og der er ingen Tvivl om, at dette noget mærkelige Fluidum, man præsenterer os i denne Lov, er det ærede Medlems eget Bryg, saa at jeg forstaaer, at han mener, det er et velmagende og godt Bryg, der her leveres. Det ærede Medlem var jo endog saa mere fornøjet end Ministeren selv. Den ærede Finansminister saa godt, at der er Bauskelighed ved denne Lov, at det er aparte Billaar, man byder en Produktionsvirksomhed her i Landet; han havde Øje for, at navnlig de Bestemmelser, der ere indførte i Lovforslagets § 2, ere lidt strænge. Den ærede Minister sagde endog, at det maaske var noget vilkaarlige Bestemmelser, man her traf overfor Bryggerne. Jeg tror, at den ærede Minister har Ret i disse Betæneligheder. Det forbauser mig, at man netop i disse Tider kan hyde vedkommende Industri Billaar af denne Art. Vi have jo, navnlig fra den Side, hvor den ærede Minister og hans Venner staa, hørt megen Tale om at beskytte det nationale Arbejde, om, at det gælder om at ophjælpe de forskellige Industrier, der her i Landet kæmpe med vanskelige Billaar, navnlig med Konkurrence udefra. Og nu tør det vel nok siges, at der er næppe her i Landet nogen saa dygtig Industri som netop den, hvorom her er Tale. Jeg tvivler om, at vi have nogen Industri — bortset fra Landbruget, for saa vidt man vil kalde det Industri — der i Forhold til Tidens Fremskridt er saa fuldkommen som M.industrien. Det er ogsaa en af de Industrier, der uden nogen Art af Beskyttelse, alene ved egen Dydighed, have kunnet bane sig Vej ud over Landets Grænser, og den er til Dels naaet til at levere en Verdensartikel. Det er da ret aparte, forekommer det mig, at man paa en Tid, hvor man taler om at beskytte det nationale Arbejde, om at lette Billaarene for den indenlandske Industri, at man paa et saadant Tidspunkt vil møde denne vor dygtigste Industri med Bestemmelser, der indeholde saadanne Baand og — jeg kunde næsten sige — en saadan Gaan som den, der indholdes i Lovforslagets § 2. Det er imidlertid ikke noget, der generer det ærede Medlem fra Stege (Bojsen); han gaar let hen over den Slags Ting. Han glæder sig ved et saadant Fremskridt og en saadan Snedighed som den, man har faaet indført i § 26, at Toldforhøjelsen skal indtræde 6 Maaneder, efter at den er indført i Statsloven. Det er dog af de Ting, man gør overalt, hvor man vedlæger en saadan Told-